

Нови почетак

Звук лопте, флашица на клупи и ја у дресу са мојим презименом и бројем 26.

Тренер који говори: „Тићо, улази на терен и дај све од себе!“

А мој живот пре две непуне године био је скроз другачији. Играла сам кошарку само у школском дворишту, гледала старије и замишљала да и ја једног дана озбиљно тренирам кошарку, да моја породица и другари долазе на трибине да ме подрже и да буду поносни на мене.

Данас има дана кад су ми тренинзи напорни, а поред тренинга ту је школа и додатни часови из математике. Било је тренутака када сам желела да одустанем, али се онда сетим својих снова и жеља од пре две године и кажем себи: „Не смеш то да урадиш, буди истрајна и не заборави колико ти је кошарка помогла у неким тешким тренуцима!“ Онда се заинатим, изађем на терен и дам све од себе.

Знам да ће бити још тешких дана, али исто тако знам и да ћу на крају успети - остварићу свој сан и постаћу капитен наше репрезентације.

Данас су времена много другачија, и имамо боље услова него раније, па би их требало искористити на најбољи могући начин.

Обећала сам себи да ћу успети, једног дана окренућу се иза себе и видети да се мој труд исплатио.

А сад морам да изађем на терен и дам оно најбоље што знам.